

Uključak: 85-F 90024
Beograd 30. 12. 2013.

Република Србија
ТУЖИЛАШТВО
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
КТО бр.7/2013
04.11.2013. године
Београд
ВШ/ИИ

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
-Одељење за ратне злочине-

БЕОГРАД

На основу члана 43. став 2. тачка 5, члана 331. став 1. и члана 333. став 1. ЗКП,
члана 3. и члана 4. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у
поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

1. ГАВРИЛОВИЋ ПАВЛА, [REDACTED]

2. КОЗЛИНА РАЈКА, [REDACTED]

Што су:

за време немеђународног оружаног сукоба између Савезне Републике Југославије – Војске Југославије и полицијских снага Републике Србије, са једне стране и припадника наоружане војне организације тзв. "Ослободилачка војска Косова" (ОВК) са друге стране, који се одвијао у времену од 1998. године до краја 1999. године, и истовремено међународног оружаног сукоба између оружаних снага СРЈ и коалиције НАТО снага који се одвијао у времену од 24.03.1999. године до 20.06.1999. године у селу Трње, Општина Сува Река и целој територији тадашњој АП Косово и Метохија, као припадници Војске Југославије (ВЈ) 549. моторизоване бригаде Корпуса Приштине, Позадинског батаљона заједно са другим за сада НН припадницима Позадинског батаљона, кршећи правила међународног права предвиђена одредбама члана 3. став 1. тачка 1а) Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године (IV Женевске конвенције), те одредбама члан 4 тачка 1. и 2а) Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава међународних оружаних сукоба (Протокол II),

1.окр.Гавриловић Павле,

Као командант Позадинског батаљона 549. моторизоване бригаде Приштинског корпуса Војске Југославије, наредио да се изврши напад на цивилно становништво и да се према цивилном становништву врше убиства што је имало за последицу смрт најмање 27 цивила албанске националности и наносење тешких телесних повреда које су задобила два цивила, на тај начин што је дана 25.03.1999. године у раним јутарњим сатима непосредно пре почетка оружаног напада на село Трње, након доласка са војском и другим старешинама њему потчињеним, на брдо изнад села Трње, окупио своје потчињене старешине, међу којима је био и окр.Козлина Рајко и издао им наређење показујући руком на село Трње „да не сме бити преживелих“, што је према издатом наређењу значило чишћење села и убијање цивила - становника села, након чега су старешине међу којима је био и окр.водник Козлина Рајко поделили војску у три борбене групе, које су ушле у село Трње и током акције напада лишили живота најмање 27 становника села који нису учествовали у непријатељствима, и то окр.Козлина и његова борбена група једног мушкарца на уласку у село, једног мушкарца у кући Гаши Муслија, 16 мушкараца, жена и деце у дворишту куће Гаши Муслија, а НН припадници позадинског батаљона два мушкарца и једну жену у кући Гаши Бајрама и то: Мемет Љиманина, Вотима Гашија и Шемсију Гаши, три женс и

једног мушкарца непосредно иза куће Шабана Гашија и то: Бахрију Гаши, Бесату Гаши, Бехару Краснићи и Рамадана Краснићи и три мушкарца на обали реке Трње и то: Шабана Гаши, Хамзија Гаши и Мухамета Краснићи.

2.окр.Козлина Рајко,

Као водник и командир прве борбене групе, поступајући по наређењу претпостављеног старешине окр.Гавриловић Павла, иако је знао да крши правила међународног права за време оружаног сукоба, истог дана ушао у село Трње са својом групом и затим:

- извршио убиство ошт.Маљић Воџа цивила албанске националности старог око 70 година на улазу у село, тако што је у њега испалио један пројектил из аутоматске пушке и погодио га у леђа, услед чега је оштећени од задобијених повреда на лицу места преминуо,
- након уласка у село дошао до куће Гаши Муслија, у којој се налазио ошт.Али Воџа, па је наредио сведоцима Милошевић Дејану и Маркишић Ервину да убију оштећеног, па када су то они одбили, из своје аутоматске пушке извршио убиство оштећеног Али Воџа тако што је пуцао у њега и лишио га живота, након чега је сведоцима казао „то се овако ради“,
- након тога, у дворишту куће Гаши Муслија где је било више породичних кућа, наредио војницима из своје групе да претресу све куће и да у двориште изведу сво становништво које се у кућама затекне, па када су војници из његове групе сакупили 18 цивила албанске националности, међу којима су били мушкарци, жене и деца, наредио тројици војника из своје групе да у постројене цивиле пуцају и изврше убиство тих цивила, а затим заједно са тим војницима који су такође имали аутоматске пушке, у правцу оштећених испалио више рафала, услед чега је од задобијених повреда 16 цивила смртно страдало и то: Гаши Фисник, рођен 1989. године, Љумтурије Гаши, рођ.1981. године, Гаши Љуљета, рођ.1966. године, Гаши Мусли, рођ.1927. године, Гаши Селвсте, рођ.1968. године, Гаши Бљерта, рођ.1984. године, Гаши Седат, рођ.1986. године, Гаши Натура, рођ.1991. године, Гаши Емир, рођ.1995. године, Гаши Шућуриј, рођ.1949. године, Гаши Шефкиназе, рођ.1927. године, Гаши Хабибе, рођ.1968. године, Битићи Алтиан, рођ.1988. Битићи Шћине, рођ.1972. године, Битићи Ђизде, рођ.1940. године и Фјуре Гаши, док су Гаши Исмет и Битићи Неџат задобили тешке телесне повреде,
- **чиме су као санзвршиоци извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези члана 22. КЗЈ.**

Стога

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред тим судом закаже и одржи главни јавни претрес на који позвати:

1. Тужноца за ратне злочине,
2. Окривљене Гавриловић Павла и Козлина Рајка преко назначених адреса
3. Браниоца окривљених, адвоката Чепић Ђура, Нови Београд, Булевар Михајла Пупина бр.10и апартаман 512,
4. Сведокс-оштећене:
 - Илми Гаши, село Студенчан, Сува Река, АП КиМ,
 - Ариффе Гаши, село Трње, Општина Сува Река, АП КиМ,
 - Беким Гаши, Приштина, Улица Муарем Фејза бб, АП КиМ,
 - Гаши Ђиле, село Трње, Општина Сува Река, АП КиМ,
 - Неџат Битићи, село Студенчан, Општина Сува Река, АП КиМ, .
 - Шућерије Гаши, село Трње, Општина Сува Река, АП КиМ,
 - Хамиде Гаши, село Трње, Општина Сува Река, АП КиМ,
 - Елизабета Краснићи, село Студенчан, Општина Сува Река, АП КиМ,
 - Милаим Гаши, село Трње, Општина Сува Река, АП КиМ.
5. Сведоке:
 - Милошевић Дејана, [REDACTED]
 - Јаћимовић Драгиша, [REDACTED]
 - Глигорић Слободан, [REDACTED]
 - Стевановић Александар, [REDACTED]
 - Рајић Драган, [REDACTED]
 - Јовановић Милан, [REDACTED]
 - Мирковић Радивоје, [REDACTED]
 - Маркишић Ервин, [REDACTED]
 - Гајић Бојан, [REDACTED]

Да се на главном претресу као доказ прочита и изврши увид у:

- листу основних података Војске Србије за окр.Павла Гавриловића,
- листу основних података Војске Србије за окр.Рајка Козлину,
- извештај Војног архива бр.1037/2 од 27.07.2008. године,
- Ратни дневник – Војни архив Београд,
- извештај Министарства одбране – Војно безбедносне агенције Стр.пов.бр.8469-14 од 20.09.2010. године,
- топографску карту села Трње, СО Сува Река, АП КиМ,
- Информацију Црвеног крста са списком несталих лица са подручја села Трње,
- Службену белешку КТРН бр.15/2008 о прегледу документације достављене од стране МКТЈ са CD-ом,
- из списа Окружног суда у Београду – Већа за ратне злочине Кри.По2.бр.920/10:

- транскрипт МКТЈ о испитивању заштићеног сведока „К41“ у предмету „Тужилац против Слободана Милошевића“ од 06.09.2002. године,
 - транскрипт МКТЈ о испитивању заштићеног сведока „К32“ у предмету „Тужилац против Слободана Милошевића“ од 17.07.2002. године,
 - извештаји о идентификацији жртава од редног броја пописа у списима 237/10 до 274/10
- решење Војне полиције 6-1/147-6 од 10.07.2013. године о задржавању окр.Гавриловић Павла,
 - решење Војне полиције бр.6-1/147-11 од 10.07.2013. године о задржавању окр.Козлина Рајка,
 - извод из „Сл. листа СРЈ“ бр.14 од 23.03.1999. године,
 - извод из „Сл. листа СРЈ“ бр.15 од 25.03.1999. године,
 - Извештај из КЕ за окр.Гавриловић Павла,
 - Извештај из КЕ за окр.Козлина Рајка.

Образложење

Постојање оправдане сумње да су окр.Гавриловић Павле и Козлина Рајко извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗЈ у вези члана 22. КЗЈ, које је описано у диспозитиву оптужнице, утврђује се на основу резултата предистражног поступка и спроведене истраге, исказа сведока саслушаних пред замеником тужиоца за ратне злочине у Београду, садржине исказа сведока датих пред МКТЈ у Хагу, који су узети и цењени сходно члану 14 а) став 4. Закона о организацији и надлежности државних органа у борби против учинилаца ратних злочина, као и на основу писмене документације у списима.

Догађај који се окривљенима ставља на терет, догадио се на подручју Аутономне покрајине Косова и Метохије, Општина Сува Река, у селу Трње које је у то време било настањено становништвом албанске националности, а одиграо се у делу села покрај реке Трње и у двориштима и кућама Муслије Гаши, Бајрама Гаши и Шабана Гаши, у време оружаног сукоба на Косову и Метохији дана 25.03.1999. године.

У то време постојао је оружани сукоб између оружаних снага Савезне Републике Југославије – Војске Југославије и полицијских снага Републике Србије са једне стране и припадника наоружане војне организације „Ослободилачка војска Косова“ и Коалиције НАТО снага са друге стране. Када је отпочела офанзива НАТО снага према Савезној Републици Југославији дана 24.03.1999. године, НАТО је започео ваздушне нападе на циљеве у СРЈ, а дан раније СРЈ је Уредбом прогласила непосредну ратну опасност, а 24.03.1999. године и ратно стање.

Циљ напада НАТО снага био је напад на једну оружану страну српске оружане снаге, у циљу слабљења њене борбене моћи и да се иста потпуно онеспособи и разбије. НАТО снаге ставиле су се отворено на страну друге оружане снаге, на страну припадника оружаних снага ОВК, а већ у постојећем оружаном сукобу који је до тада имао карактер унутрашњег сукоба. Са почетком НАТО бомбардовања на Савезну Републику Југославију, те проглашењем ратног стања, оружани сукоб на АП КиМ прелази из фазе унутрашњег сукоба у међународни оружани сукоб.

Општина Сува Река и околна села на територији ове општине, па и село Трње се налазило у Зони одговорности 549. моторизоване бригаде Корпуса Приштина, позадинског батаљона Војске Југославије, чији је командант био окр.Гавриловић Павле, у чину капетана I класе.

Догађај који је предмет ове оптужнице, извршени ратни злочин, уско је повезан са конкретним оружаним сукобом, јер су његови извршиоци окривљени и други за сада НН припадници деловали на страни српских оружаних снага у саставу 549. моторизоване бригаде позадинског батаљона Војске Југославије, док су жртве по свом етничком опредељењу, припадале супротстављеној страни у оружаном сукобу.

На основу резултата истраге произилази да је дана 25. марта 1999. године јединица позадинског батаљона 549. моторизоване бригаде Војске Југославије, којом је командовао окр.Гавриловић Павле у раним јутарњим сатима дошла на брдо непосредно изнад села Трње, да је окр.Гавриловић Павле окупио старешине, њему потчињене, где је био и окр.Козлина Рајко, да су поједини сведоци били припадници те јединице и да су били у непосредној близини када је командант окр.Гавриловић Павле издао наредбу њему потчињеним старешинама показујући руком на село Трње „да данас не сме бити преживелих“, што је значило да треба да се убија цивилно становништво. Након добијеног наређења, старешине, међу којима је био и окр.Козлина Рајко, поделиле су војску у три борбене групе, а једном од тих борбених група командовао је окр.Козлина Рајко, који је након добијеног наређења са војницима своје групе пошао према селу и на улазу у село, наишао на Маљић Воција, старијег човека, који је пошао да узме сено за краве и у којег је пуцао из своје аутоматске пушке и без икаквог разлога га лишио живота. I. борбена група коју је предводио окр.Козлина је затим ушла у село и у двориште једне куће, а на основу исказа сведока оштећених утврђено је да је то кућа и двориште ошт.Муслије Гаши. Ту је окривљени Рајко Козлина наредио сведоцима Милошевић Дејану и Маркишић Ервину да изврше претрес и да провере да ли у тој кући има још цивила, па када су сведоци поступили по наређењу и ушли у кућу, тамо су затекли једног старијег човека у соби иза врата, али нису хтели да га истерају, већ су изашли у двориште и саопштили окр.Козлини да у кући нема никога. Међутим, окр.Козлина им није поверовао, па је ушао у кућу и тамо затскао оштећеног Али Воција, извео га испред куће наредио сведоку Милошевићу да га убије, а када је сведок одбио наређење, убио га испаливши му рафал из аутоматске пушке у главу, говорећи сведоцима „то се овако ради“. У дворишту је затим окр.Рајко Козлина наредио војницима из своје групе, међу којима су били и сведоци Радивоје Мирковић, Маркишић Ервин и Милошевић Дејан, да се сво становништво из кућа истера у двориште, што су они и учинили, и из кућа истерали у двориште 18 цивила, где су већином били старији мушкарци, жене и деца. Окр.Козлина Рајко наредио је да поједини војници изађу из дворишта а да са њим у дворишту остану 3 војника, који су по његовој наредби постројили цивиле покрај зида куће у седећем положају. Потом је окр.Козлина овој тројници војника наредио да пуцају у цивиле, па су они заједно са њим пуцали у оштећене из аутоматских пушака и том приликом убили 16 цивила а два тешко ранили.

За то време и непосредно после тога, други НН припадници позадинског батаљона 549. моторизоване бригаде Приштинског корпуса Војске Југославије поступајући по наређењу окр.Гавриловић Павла, извршили су убиство два мушкарца и једне жене у кући Гаши Бајрама, три жене и једног мушкарца непосредно иза куће Шабана Гашија и три мушкарца на обали реке Трње.

Међу испитаним сведоцима нема спора о томе по ком сценарију се одвијао напад на село Трње и да су у том нападу учествовали припадници 549. моторизоване бригаде Војске Југославије, да је командир 1. борбене групе која је непосредно учествовала у нападу и вршила убиства цивила албанске националности, без обзира на старост жртава, пол и узраст, био окривљени водник Козлина Рајко. У вези са тим, испитани сведоци Мирковић Радивоје, Маркишић Ервин и Милошевић Дејан детаљно описују како је извршен напад и то да је окривљени Гавриловић Павле, као командант позадинског батаљона издао наређење да се изврши напад на цивилно становништво и да не сме да буде преживелих, а окр. Козлина Рајко као руководилац једне борбене групе непосредно учествовао у нападу, издавао својим војницима наређења за убиство цивила и и сам учествовао у њиховом убијању.

Искази наведених сведока на несумњив начин потврђују се и исказима заштићених сведока „К41“ и „К32“, који су прибављени од стране истражног судије Окружног суда у Београду – Већа за ратне злочине током истражних радњи од Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију у предмету „Тужилац против Слободана Милошевића“ а који сведоци су детаљно описали како се одиграо догађај у селу Трње дана 25. марта 1999. године, ко је и на који начин наређивао да се изврше убиства цивила и ко је у тим убиствима учествовао.

У току истраге испитивањем сведока оштећених, утврђује се да је дана 25.03.1999. године извршен напад на село Трње и лишено живота најмање 27 цивила албанске националности. Испитивањем ових сведока утврђено је да су том приликом у дворишту куће Муслије Гаши убијени: Гаши Фисник, Љумтурије Гаши, Гаши Љуљета, Гаши Мусли, Гаши Сељвете, Гаши Бљерта, Гаши Седат, Гаши Натура, Гаши Емир, Гаши Шућуриј, Гаши Шефкиназе, Гаши Хабибе, Битићи Алтиан, Битићи Шћипе, Битићи Ђизете и Фруја Гаши, док су Гаши Исмет и Битићи Неџат задобили тешке телесне повреде. Из исказа испитаних сведока оштећених Хамиде Гаши, Елизабете Краснићи, Ариффе Гаши, Беким Гаши, Ђиле Гаши, као и из исказа осталих предложених сведока, утврђује се да су поред наведених лица која су лишена живота у дворишту куће Муслије Гаши, убијени у кући Гаши Бајрама два мушкарца и то Мемет Љимани и Вотим Гаши и једна жена Шемсије Гаши, три жене и један мушкарац непосредно иза куће Шабана Гаши и то Бахрије Гаши, Бесата Гаши, Бехаре Краснићи и Рамадан Краснићи, као и три мушкарца на обали реке Трње и то Шабан Гаши, Хамзи Гаши и Мухамед Краснићи.

Приликом напада и убијања цивила албанске националности, тога дана није отворана ватра са друге стране на припаднике Војске Југославије, нити је од стране припадника Војске који су учествовали у овом нападу пронађено било какво оружје, војна опрема, нити било шта друго што би указивало да су се у селу Трње налазили припадници оружане формације тзв. „ОВК“, што би евентуално могло да оправда напад на ово село.

Окривљени Гавриловић Павле и Козлина Рајко у својим одбранама датим у истражном поступку не признају извршење кривичног дела, већ наводе да нису улазили у село Трње нити учествовали у било ком оружаном сукобу, као и да војници позадинског батаљона по њиховом наређењу нису улазили у село Трње, нити вршили убиства цивилног становништва. Међутим, овакве њихове одбране су неосноване и

уперене на избегавање кривичне одговорности, јер су у потпуној супротности са исказима свих сведока и оштећених.

С обзиром да су радње кривичног дела описане у диспозитиву оптужнице, које се стављају на терет окривљенима, почињене у оквиру оружаног сукоба, то су окр. Гавриловић Павле и Козлина Рајко као припадници оружане стране у сукобу били у обавези да поштују одредбе члана 3. став 1. тачка 1а) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године, те одредбе члана 4. тачка 1. и 2а) Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године (Протокол II), којима се забрањује вршење убистава цивила и наређивање да не сме бити преживелих. Свака од жртава конкретних злочина била је ненаоружани цивил, припадник албанске националности и управо та чињеница, као дискриминаторска, била је повод њиховом убијању, а сви оштећени који су страдали у овом догађају имали су статус заштићених лица.

На основу напред наведеног у радњама окривљених Гавриловић Павла и Козлина Рајка стичу се сви битни елементи кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези члана 22. КЗЈ, те сматрам да је ова оптужница основана и на закону заснована.

**ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ**
Војислав Шпикић

